

พระราชกฤษฎีกา

เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแขวงนครศรีธรรมราช

พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแขวงนครศรีธรรมราช

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminal ในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแขวงนครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๕๒๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ศาลแขวงนครศรีธรรมราชในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอชนอม อำเภอชะอวด อำเภอท่าศาลา อำเภอทุ่งสง อำเภอร่อนพิบูลย์ อำเภอลานสกา และอำเภอสิชล มีเขตอำนาจเฉพาะในอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอชนอม อำเภอชะอวด อำเภอท่าศาลา อำเภอลานสกา และอำเภอสิชล เท่านั้น

มาตรา ๔ บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอทุ่งสง และอำเภอร่อนพิบูลย์ ที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลแขวงนครศรีธรรมราช ในวันเปิดทำการศาลจังหวัดทุ่งสง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลแขวงนครศรีธรรมราช

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสูลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ ตามพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๑๗ ศาลแขวง นครศรีธรรมราช มีเขตอำนาจในอำเภอทุ่งสงและอำเภอร่อนพิบูลย์มาก่อนแล้ว ดังนั้น เมื่อศาลจังหวัดทุ่งสงซึ่งได้จัดตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล จังหวัดที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๕๒๐ เปิดทำการ จึงทำให้ศาลทั้งสองมีเขตอำนาจในท้องที่อำเภอทุ่งสงและอำเภอร่อนพิบูลย์ซ้อนกัน ทำให้เกิดความสับสนและความไม่สะดวกแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ เพราะคดีที่เกิดขึ้นในท้องที่อำเภอทุ่งสงและอำเภอร่อนพิบูลย์ และเป็นคดีที่ไม่อยู่ในอำนาจศาลแขวงนครศรีธรรมราช ต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ศาลจังหวัด ทุ่งสง ซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอทุ่งสง แต่คดีที่เกิดขึ้นในท้องที่เดียวกันและเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงจะต้องไปดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ศาลแขวงนครศรีธรรมราช ซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จึงสมควรตัดตอนเขตอำนาจศาลแขวง นครศรีธรรมราชมิให้คลุมถึงท้องที่อำเภอทุ่งสงและอำเภอร่อนพิบูลย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้